

Títol : El viatge

Autora : Inda Zango Martín

L'Aina ho va tenir clar. No permetria que es perdessin els vols comprats amb tantes hores de feina precària. La Candela va trucar-la a mitja tarda. La seva veu en prou feines podia sortir del seu cos cansat de balandrejar cures a una banda i a l'altre de l'Atlàntic. La companyia de vol a Bogotà acabava d'informar-la que no podia assumir la indemnització en cas que alguna cosa passés al cos fràgil i depenent del seu fill. L'Aina i la Candela eren cada tarda a la porta de l'escola d'educació especial per compartir els tímids avenços del Martín. També compartien l'enyor d'alguns gustos colombians. Un cop graduada com a terapeuta ocupacional, l'Aina va marxar cap a Colòmbia per fer unes pràctiques. Quan va penjar el telèfon es va asseure en el sofà deixant-hi el pes de tot el seu cos. Feia uns mesos que estava de baixa de la feina i el seu ànim no estava gaire estable. Va mirar per la finestra i va observar com el cel de Terrassa es pintava d'un blau intens mentre marcava el número de la Candela. L'Aina fou breu. La seva veu transmetia la certesa de ser i sentir que som sempre interdependents. Durant la conversa, la seva gossa Tula no parava de bordar i jugar amb les seves sabatilles. Ella cuidaria d'en Martín durant el viatge posant el sí en el centre dels seus dies. Sí, a estar esgotada a les nits. Sí, a sentir en plural. Sí, a robar-li el temps a les nits per contestar una trucada. Sí, a qüestionar-se que les cures han de ser més promíscues. Sí, a visibilitzar les mares, les filles, les germanes i les veïnes que posen el seu temps al servei de la producció d'afectes, els quals mantenen la vida i permeten el viatge quotidià.